

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 55	Utgitt 30 desember	1943
Innhold.		Side
Lov om reising av minnesmerker		769
Forordn. om endring i forordn. om omsetning og bruk av kjøtt og spekk av hval		770
» om endring i forordn. om omsetning og avgivelse av sportsmaterieil		770
Skr. om tillegg til husleievedtekta for Lillestrøm		770
» om bruksregler for Sellifjeld statsalmenning		771
Forordn. om regulering av omsetningen av visse varer til hjelp for skadelidte		773
Lov om endring av visse bestemmelser ang. samferdselsmidler, drivstoffer m. v.		773
» om forhåndstrekk av skatt		775
Mpr. vedtak om tillegg til vedtak om avgift på skinn til pelsvarer		776
» om adgang til ved større anleggsarbeider å anta særskilt skatteoppkrever vedr. skattetrekk		776
Forordn. om gjennomføring av forhåndstrekk av skatt		778

Lov om reising av minnesmerker.

4 novbr.

Nr. 6.

§ 1. Minnesmerker over personer, begivenheter eller liknende må ikke reises og innsamlinger eller andre forberedende skritt til reisingen ikke foretas uten samtykke av Kultur- og folkeopplysningsdepartementet. Dette gjelder dog ikke gravminnesmerker som reises av avdødes hustru, arvinger eller slektninger.

I samband med samtykke som nevnt i første punktum kan departementet gi forskrifter om ledelsen av og retningslinjene for arbeidet med reisingen av minnesmerker og om avholdelsen av offentlige tilstøllinger i forbindelse med avsløringen.

§ 2. Den som foretar handling i strid med § 1, første ledd, eller overtrer forskrifter som er gitt i henhold til § 1, annet ledd, straffes med bøter.

§ 3. Lov om reising av minnesmerke over nordmenn som er falne eller drepne i krig av 5 februar 1942 oppheves.

Oslo 4 november 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

R. J. Fuglesang.

Sjef for Kultur- og folkeopplysningsdepartementet.

F. Thrana.

16 desbr. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning om omsetning og bruk av kjøtt og spekk av hval av 1 april 1942.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

I forordning om omsetning og bruk av kjøtt og spekk av hval av 1 april 1942 skal § 2 lyde:

Med godkjent oppkjøper menes person som Næringsdepartementets Fiskeriavdeling har gitt tillatelse til å drive virksomhet som oppkjøper av kjøtt og spekk av hval.

Fiskeriavdelingen kan sette vilkår for godkjenningen og gi godkjent oppkjøper pålegg om endringer ved anlegget eller i behandlingen av kjøttet og spekket.

Oslo 16 desember 1943.

E. Blehr.

17 desbr. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning om omsetning og avgivelse av sportsmateriell av

27 januar 1943.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer bestemmes:

I forordning om omsetning og avgivelse av sportsmateriell av 27 januar 1943 skal § 1 lyde slik:

Med sportsmateriell forstås i denne forordning alt utstyr som er nødvendig for utøvelse av fotball, badminton, tennis, friidrett, boksing, håndball, skiløping, skøyteøp, brytning, konkurransesykling og turning, herunder spesialfottøy og bekledningsgjenstander til utøvelse av disse idrettsgrener samt spesialutstyr til sportsplasser hvor nevnte idrettsgrener drives.

Oslo 17 desember 1943.

E. Blehr.

17 desbr. **Skrivelse** fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Lillestrøm herred, Akershus fylke, 25 oktober 1943 om tillegg til husleievedtekta for Lillestrøm, stadfestet 27 januar 1942; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til

forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det hus- 17 desbr.
rommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller
liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er
uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i
straffeloven.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

17 desbr.

Herved fastsettes følgende:

Bruksregler for Sellifjeld statsalmenning i Stod.

§ 1. Bark- og neverflekking, kvisting og lauvbryting samt
hogst av friske voksedyktige trær til staur og gjerdefang er
forbudt. Til ved skal i størst mulig utstrekning utvises tørt
avfall og lauvskog samt sårne bartrær som ikke egner seg
til fordelaktigere anvendelse.

§ 2. De bruksberettigetes hogst må bare foregå etter ut-
visning og almenningstyrets bevilgning.

§ 3. Enhver bruksberettiget som behøver trevirke til
gårdsfornødenheter, må innen april måneds utgang sende an-
dragende til almenningstyret med oppgave over hva han
trenger av brenne og bygningsmaterialer.

§ 4. I møte som avholdes etter ansøkningstidens utløp,
undersøker almenningstyret om vedkommende har behov for
det ansøkte trevirke, og avgjør under hensyn hertil, og
til skogens tilstand, om det hele eller bare en del av det søkte
kan bevilges.

§ 5. Almennningstyret underretter i betimelig tid skogfor-
valteren om møtets avholdelse og meddeler ham snarest mulig
utskrift av det der besluttede.

§ 6. Utvisningen skjer ved minst 2 av almenningstyrets
medlemmer og oppsynsmannen og under skogforvalterens le-
delse, forsåvidt denne ikke overlater til almenningstyret å ut-
føre den på egen hånd.

Tiden for utvisningen som skal være fullført innen 25
juni, bestemmes av skogforvalteren hvis denne vil lede blink-
ingen.

Ved ekstraordinære tilfelle kan også rekvisisjoner inn-
sendes og utvisning foretas utenfor de her nevnte tider.

Utvisningen skal i den utstrekning det kan antas hensikts-
messig for de bruksberettigete foretas samlet.

Almenningstyret varsler umiddelbart etter blinkingen de
bruksberettigete om hva som er bevilget og utvist.

17 desbr. § 7. Hogsten skal foregå i tiden 15 november til 15 februar ved hvilken siste dato virket skal være sammenlunnet og tydelig merket med nummer og navn. Hogst til andre tider er forbudt, når unntatt at utvist ved og sammen med denne utvist tømmer også kan hogges og sammenlunnes de første tre uker etter at underretning om utvisningen er sendt de bruksberettigete.

Trærne skal felles mellom de på rothalsen satte merker, og stubbene av de felte trær merkes med vedkommendes navn eller utvisningsnummer.

All unødig skade på skogen ved felling av ublinkete trær, oppblikking av veger m. v. er strengt forbudt.

§ 8. Almenningsstyret bestemmer til enhver tid den avgift som skal legges på det åvirkete. Avgiften betales til almenningstyrets kasserer innen 1 mars året etter at utvisningen har funnet sted.

Ny bevilgning meddeles ikke noen før avgiften for det ham tidligere bevilgete er betalt.

§ 9. Utvisningen gjelder bare for det år hvori den er gitt. Utvist, taksert og betalt virke skal kjøres heim samme vinter som det er hogd. Styret kan dog, hvis gyldig grunn foreligger, gi 1 års utsettelse med hogst og utdrift.

Er utvist virke ikke hogd eller hogd virke ikke kjørt heim innen bestemt tid kan vedkommende nektes utvisning det kommende år. Etter 2 år fra utvisningsdagen kan sånt hogd eller utvist virke utvises til en annen bruksberettiget eller selges av skogvesenet til dekning av dettes utgifter med forvaltningen.

§ 10. Betalingen for det av de bruksberettigete åvirkete tilfaller almenningskassen. Styret skal hvert år, så snart regnskapet foreligger i revidert stand, og seinest innen 15 mars sammenkalle et møte av de bruksberettigete, hvor regnskap og årsberetning refereres og hvor det foretas valg på to revisorer med varamenn.

§ 11. Almenningskassen betaler sin forholdsmessige del av lønnen til den for almenningen ansatte oppsynsmann. Skulde skogvokterstillingen i almenningen bli opphevet av det offentlige, blir oppsynsmannen å ansette av almenningstyret og helt å lønne av almenningskassen. Styret gir ham da nærmere instruks.

§ 12. Styret skal påse, at hogsten blir utført på ordentlig måte og at virket blir best mulig benyttet. Viser noen bruksberettiget likegyldighet i så måte, kan styret nekte vedkommende utvisning det kommende år. Salg eller overdragelse til andre av i almenningen utvist virke er forbudt.

§ 13. Brukerne av de i almenningen liggende setrer har 17 desbr. rett til det nødvendige virke til seterbruk uten avgift men bare etter utvisning. Til gjerdefang utvises bare undertrykte eller beskadigete trær samt tørt. Med hensyn til hogsten for øvrig er de underkastet de samme regler som de øvrige bruksberettigete; dog kan hogsttiden velges som det passer.

§ 14. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

21 desbr

Regulering av omsetningen av visse varer til hjelp for skadelidte.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer bestemmes:

§ 1. Når skade som skyldes krigsforholdene eller andre årsaker gjør øyeblikkelig eller ekstraordinær hjelp nødvendig, kan Avdelingen for industriforsyning og Avdelingen for proviantering og rasjonering hver innenfor sitt saksområde gi de midlertidige bestemmelser om regulering av omsetningen av varer som er påkrevd for å bringe de skadelidte hjelp.

§ 2. Overtredelse eller medvirkning til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av § 1 er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer § 2, første ledd.

§ 3. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 21 desember 1943.

E. Blehr.

Lov om endring av visse bestemmelser 23 desbr. angående samferdselsmidler, drivstoffer Nr. 1. ni. v.

§ 1. De beføyelser som er tillagt Forsyningsdepartementet og de beføyelser som er tillagt Direktoratet for industriforsyning, Kommunikasjonsdirektoratet eller Trafikkavdelingen i:

- 1) Administrasjonsrådets bestemmelse av 4 juli 1940 om bruk av kull, brenseloljer og smøreoljer for fartøyer i innenriksfart, jfr. bestemmelser av 8 og 20 juli 1940,
- 2) Administrasjonsrådets forskrifter av 15 og 28 august 1940 om rasjonering av mineraloljer til fiske og fangst, jfr. endringsforordning av 21 juli 1941,
- 3) forordning av 3 desember 1940 om behandling av gummi til motorvogner,

- 23 desbr. 4) forordning av 10 desember 1940 om rasjonering av mineraloljer,
Nr. 1.
- 5) forordning av 22 januar 1941 om oppsamling, bearbeiding og bruk av brukt smøreolje og transformatorolje,
 - 6) forordning av 5 juli 1941 om transport av ved,
 - 7) forordning av 21 juli 1941 om forbud mot overdragelse av motorvogner som ikke tidligere har vært registrert,
 - 8) forordning av 9 desember 1941 om tvangsavståing av motorvogner til bruk,
 - 9) forordning av 27 januar 1942 om gummi, gummiavfall, regenerat og gummivarer,
 - 10) forordning av 27 januar 1942 om avståing, omsetning og bruk av gummiringer til kjøretøyer og av reparasjonsmaterialer til slike ringer,
 - 11) lov av 26 februar 1942 nr. 16 om omsetning og bruk av petroleum,
 - 12) forordning av 26 februar 1942 om omsetning og bruk av petroleum,
 - 13) forordning av 10 april 1942 om omsetning og bruk av White Spirit,
 - 14) forordning av 23 april 1942 om importregulering for mineraloljer, vaseliner og smørefett,
 - 15) forordning av 15 mai 1942 om kjøretillatelse m. v. for motorkjøretøyer, jfr. forordning av 17 november 1942 og forordning av 20 oktober 1943,
 - 16) forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre § 9,
 - 17) forordning av 21 september 1942 om opplessing, avlessing, til- og bortkjøring av gods,
 - 18) forordning av 20 oktober 1942 om transport med lastebiler,
 - 19) forordning av 26 oktober 1942 om plikt for eier av motor-kjøretøy, fartøy, båt eller stasjonært anlegg til å gi opplysninger,
 - 20) forordning av 30 oktober 1942 om plikt til å gi opplysninger om garasjer,
 - 21) forordning av 25 november 1942 om lasting og lossing av fartøyer,
 - 22) forordning av 2 desember 1942 om omsetning og bruk av generatorbrensel,
 - 23) forordning av 27 februar 1943 om omsetning av tre- og torvtjære,
 - 24) lov av 4 mars 1943 nr. 2 om avståing av bruksrett til garasje plass m. v.,
 - 25) forordning av 9 mars 1943 om rasjonering og omsetning av sykler og sykkelgummi m. v.,

26) forordning av 14 april 1943 om forbud mot overdragelse m. v. og omregistrering av motorkjøretøyer som tidligere har vært registrert, 23 desbr. Nr. 1.

27) forordning av 8 mai 1943 om regulering av reparasjoner på motorkjøretøyer,

28) forordning av 18 juni 1943 om endring i Administrasjonsrådets bestemmelser av 4 juli 1940 om bruk av kull, brenseloljer og smøreoljer for fartøyer i innenriks fart, jfr. bestemmelser av 8 og 20 juli 1940, og i Administrasjonsrådets forskrifter av 15 og 28 august 1940 om rasjoningering av mineraloljer til fiske og fangst

overføres til henholdsvis Arbeidsdepartementet og Arbeidsdepartementets Generaldirektorat for transport.

De beføyelser som er tillagt Forsyningsdepartementet i forordning av 18 juli 1942 om opprettelse av Norges gassgeneratorstyre §§ 2—5, skal høre under Næringsdepartementet, og de beføyelser som er tillagt Kommunikasjonsdirektoratet i §§ 1, 3 og 4 i samme forordning og som er tillagt Direktoratet for industriforsyning i § 2 i forordning av 27 februar 1943 om omsetning av tre- og torvtjære skal høre under Næringsdepartementets Avdeling for industriforsyning.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 januar 1944.

Oslo 23 desember 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

E. Blehr.

Sjef for Næringsdepartementet.

F. Thrana.

Lov om forhåndstrekk av skatt.

23 desbr.

§ 1. Trekk i skattyters lønn kan settes i verk til dekning av skatter til stat og kommune — herunder alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift — som ikke er utliknet men som kan ventes utliknet på grunnlag av lønnen i vedkommende år eller lønnsinntekt oppebåret i det foregående inntektsår.

Nr. 2.

Pålegg om slikt skattetrekk kan gis av kommunens skatteoppkrever eller av særskilt skatteoppkrever som er antatt til å sørge for gjennomføring av skattetrekk ved større ekstraordinære anleggs- og byggearbeider samt andre ekstraordinære virksomheter.

§ 2. Reglene i landskattelovens § 113 og byskattelovens § 105 om utpantingsrett overfor den som etter pålegg er ansvarlig for at skattetrekk gjennomføres, og straffebestemmelsene i landskattelovens § 119 og byskattelovens § 111 får tilsvarende anvendelse.

23 desbr. § 3. Finansdepartementet gir nærmere regler til utfylling
Nr. 2. og gjennomføring av denne lov.

Når ikke annet er bestemt, får reglene om skattetrekk i landskattelovens § 114 og byskattelovens § 106 og i gjennomføringsforskrifter utferdiget med heimel i disse paragrafer tilsvarende anvendelse.

§ 4. Denne lov trer i kraft 1 januar 1944. Fra samme tid oppheves Administrasjonsrådets regler om forhåndstrekk av skatt av 10 september 1940.

Oslo 23 desember 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Per von Hirsch.

F. Thrana.

Fung. sjef for Finans- og
tolldepartementet.

23 desbr. **Ministerpresidentens vedtak om tillegg til vedtak av 24 juni 1943 om avgift til statskassen på skinn til tilvirking av pelsvarer.**

Ministerpresidentens vedtak av 24 juni 1943 om avgift til statskassen på skinn til tilvirking av pelsvarer gis slikt tillegg:

Den som er ansvarlig for avgiften skal tilsvare pliktig avgift når varen ikke finnes i behold og avgiften ikke er berørt beriktiget.

Oslo 23 desember 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Per von Hirsch.

F. Thrana.

Fung. sjef for Finans- og
tolldepartementet.

23 desbr. **Ministerpresidentens vedtak om adgang til ved større ekstraordinære anleggsarbeider m. v. å anta særskilt oppkrever vedrørende skattetrekk.**

I medhold av skattelov for landet § 114, skattelov for byene § 106, begges punkt 3, og lov av 23 desember 1943 om forhåndstrekk av skatt § 3, første ledd, besluttes:

§ 1. Fylkesmennene får fullmakt til, hver innen sitt distrikt, å anta særskilt oppkrever til å sørge for gjennomføring av skattetrekk, herunder forhåndstrekk, ved større ekstraordinære anleggs- og byggearbeider samt andre ekstraordinære virksomheter.

§ 2. Når det er antatt særskilt oppkrever som nevnt i 23 desbr. § 1, skal alle henvendelser til og fra arbeidsgiveren, herunder meldinger om inntaking i tjeneste og pålegg om og oppgjør for skattetrekk, sendes gjennom den særskilte oppkrever. Av alle meldinger, pålegg og oppgjør sendes med et ekstra eksemplar til bruk for den særskilte oppkrever.

§ 3. Den særskilte oppkrever kan inntil særskilt pålegg eller annen forholdsordre vedkommende trekket for den enkelte lønnstaker innløper, pålegge arbeidsgiveren å foreta skattetrekk av alle lønnsbeløp som utbetales.

Det tillegger den særskilte oppkrever å treffe endelig bestemmelse om trekkprosenten vedkommende den enkelte lønnstaker, fritaking for trekk m. v.

Har en lønnstaker skiftet arbeidsgiver, er den særskilte oppkrever bemyndiget til å overføre et trekkpålegg som er innkommet fra en av statens eller kommunenes ordinære skatteoppkrevere, til den nye arbeidsgiver, for så vidt denne kommer inn under den særskilte oppkrevers virksomhetsområde.

§ 4. Arbeidsgiveren og vedkommende lønnstakere plikter å gi oppkreveren alle de opplysninger som denne finner nødvendige av omsyn til gjennomføringen av trekket. Oppkreveren kan forlange adgang til selv eller ved en av sine tjenestemenn å få gjøre seg kjent med arbeidsgiverens lønningsregnskap med vedlegg.

§ 5. Fylkesmannen utferdiger instruks for oppkreveren og fastsetter lønnen for ham og mulig underordnet personale som tilsettes. Så vel instruksene som lønningene trenger Finans- og tolldepartementets godkjenning. Innenriksdepartementet gir nærmere regler om regnskaps- og revisjonsordningen og fastsetter den godtgjørelse som skal ytes for revisjonen.

Når fylkesmannen finner at ordningen med særskilt oppkrever ikke lenger er påkrevd, kan han bestemme at ordningen skal avvikles.

Finans- og tolldepartementet bestemmer i det enkelte tilfelle hvordan utgiftene til lønn til oppkreveren, kontorhold m. v. skal dekkes.

§ 6. Dette vedtak trer i kraft 1 januar 1944. Fra samme tid oppheves Finans- og tolldepartementets regler av 19 oktober 1940 om adgang til ved større ekstraordinære anleggsarbeider m. v. å anta særskilt oppkrever vedrørende skattetrekk.

Oslo 23 desember 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Per von Hirsch.
Fung. sjef for Finans- og
tolldepartementet.

F. Thrana.

23 desbr. **Forordning.** (Finansdepartementet.)

Regler om gjennomføring av forhåndstrekk av skatt.

I henhold til lov nr. 2 av 23 desember 1943 om forhåndstrekk av skatt § 3, første ledd, fastsettes følgende regler om gjennomføring av forhåndstrekk gjeldende fra 1 januar 1944:

§ 1. Forhåndstrekk av skatt blir, når ikke annet er bestemt, å gjennomføre i samhøve med reglene i landskatteloven § 114, byskatteloven § 106 og kongelig resolusjon av 29 mai 1936 med seinere endringer.

§ 2. Forhåndstrekk pålegges av kommunens skatteoppkrever i det skattedistrikt hvor lønnstakeren antas å ville bli skattepliktig for vedkommende skatteår, når han finner at det kan oppstå fare for skattetaftræk hvis trekket utsettes.

Trekk kan settes i verk straks skatteoppkreveren får melding om inntaking i tjeneste eller på annen måte får kjennskap til tjenesteforholdet eller i tilfelle når ordinært skatte- trekk i lønn opphører.

§ 3. Trekkpålegget må angi hvilket skatteår trekket gjelder, men skal ikke lyde på noe bestemt beløp. Den som pålegget er rettet til, foretar trekk inntil pålegget blir tilbakekalt eller avløst av et pålegg om ordinært skattetrekk for samme skatteår.

Skatteoppkreveren fastsetter trekkprosenten slik at det ved fortløpende trekk, bortsett fra den fritaking for trekk i ferietiden m. v. som er heimlet i § 11 i regler om gjennomføring av skattetrekk, gjennom et trekktilsrom på et år vilde bli full dekning — eller på det nærmeste full dekning — for de skatter som i skattyterens skatteklasse kan beregnes å falle på en årsinntekt svarende til den aktuelle uke- eller månedsinntekt. Ved beregningen av de skatter som vilde falle på en årsinntekt som nevnt, legges til grunn de skattepro- senter og de reduksjonstabeller som ble brukt ved siste lik- ning i distriktet. Ved varierende uke- eller månedsinntekt er det adgang til å fastsette trekkprosenten alternativt.

Trekkprosenten bør i alminnelighet fastsettes til et tall som er delelig med 5.

Når skatteoppkreveren finner det nødvendig, kan han kreve den i annet ledd omhandlede skatteberegning foretatt av forretningsføreren for likningsvesenet.

§ 4. Pålegg om forhåndstrekk av skatt for det nærmest påfølgende skatteår har prioritet foran et pålegg om forhånd- trekk av skatt for det derpå følgende skatteår.

Pålegg om forhåndstrekk står tilbake for pålegg om trekk 23 desbr. av skatt som er utliknet. Utliknete skatter som ikke er eldre enn at de fremdeles vilde kunne gjøres til gjenstand for trekk, (jfr. landskattelovens § 114, byskattelovens § 106, begges punkt 5), kan kreves dekket av beløp som allerede måtte være trukket i henhold til pålegg om forhåndstrekk, foran skatter som enno ikke er utliknet. Krav om prioritert dekning for slike skatter i beløp som er forhåndstrukket må være framsatt overfor vedkommende kommunale skatteoppkrever før begynnelsen av det skatteår forhåndstrekket gjelder (1 juli). Beløp som er forhåndstrukket gjennom særskilt skatteoppkrever og som av denne enno ikke er videresendt til vedkommende kommunale skatteoppkrever, blir på tilsvarende måte fortrinnsvis å anvende til dekning av utliknete skatter, når det innen samme frist innløper pålegg om trekk av slike skatter.

§ 5. Arbeidsgiveren sender alltid særskilt oppgjør for de beløp som er trukket i henhold til pålegg om forhåndstrekk. Skatteoppkreveren inntektsfører forhåndstrekket på en særskilt depositokonto. Det skal angis hvilket skatteår trekket gjelder. Beløpene blir med høyst en måneds mellomrom å innsette i bank. Kommunen er ikke berettiget til å bruke av disse midler før begynnelsen av det budsjettår som den endelige skatt utliknes for.

Når årets likning er foretatt og skatteåret er begynt (altså tidligst 1 juli), blir det beløp som er trukket for vedkommende skatteår å fordele mellom staten og kommunen til dekning av de iliknete skatter; jfr. § 7. Er det inntrukne beløp ikke tilstrekkelig til å gi full dekning av skattene, skal det fordeles med $\frac{1}{4}$ til staten til dekning av statskatten og $\frac{3}{4}$ til kommunen til dekning av kommuneskatt, alderstrygdavgift og krigspensjoneringsavgift for vedkommende år, men ikke i noe tilfelle med mer enn det beløp vedkommende skyldige skatter utgjør.

Den rabatt som er godskrevet skatteyteren, jfr. § 7, og de omkostninger som er påløpet ved trekket, fordeles samtidig med $\frac{1}{4}$ på staten og $\frac{3}{4}$ på kommunen.

Beløp som tilfaller staten skal snarest sendes over til statens skatteoppkrever i vedkommende distrikt.

§ 6. Viser det seg at lønnstakeren blir skattepliktig for vedkommende skatteår til en annen kommune enn den hvor trekket er inngått, skal det trukne beløp snarest mulig sendes over til skatteoppkreveren i den andre kommunen. Er beløpet trukket inn gjennom særskilt skatteoppkrever, blir denne samtidig å underrette om oversendelsen.

Blir lønnstakeren ikke opptatt til beskatning som innenbygds-(innenbys-)boende i den kommune hvor trekket er

23 desbr. inngått, og lønnstakeren ikke vites skattlagt i noen annen kommune for vedkommende skatteår, blir beløpet foreløbig å sette inn på separatkonto i bank. Dersom lønnstakeren vil gjøre krav på å få tilbakebetalt noen del av det inntrukne beløp må han selv sørge for å bli opptatt til beskatning i den kommune hvor han etter bestemmelsene i landskattelovens § 24, byskattelovens § 19, var å anse som bosatt 1 januar i likningsåret. Kan han framvise erklæring fra likningsvesenet i denne kommune om at han har vært opptatt til beskatning i kommunen for vedkommende skatteår, men at skatt ikke er blitt iliknet fordi inntekten ikke har nådd opp i skattepliktig høyde, har han krav på å få det inntrukne beløp med tillegg av rabatt (jfr. § 7) tilbakebetalt. Antas lønnstakeren å ville bli skattepliktig til den kommune hvor trekket er inngått, for det etterfølgende skatteår, kan dog av det inntrukne beløp den del som måtte være inntrukket etter utgangen av inntektsåret tilbakeholdes og overføres til dekning av skatter som kan ventes utliknet på grunnlag av lønnen i det løpende inntektsår.

Beløp som er trukket inn gjennom særskilt oppkrever blir, istedenfor å innsette på separatkonto i bank, jfr. annet ledd, å tilbakesende til den særskilte oppkrever, som foretar de nødvendige undersøkelser for å få brakt skattekommunen på det rene. Bestemmelsene i annet ledd om tilbakebetaling og overføring til dekning av skatter for neste skatteår får tilsvarende anvendelse.

Blir lønnstakeren opptatt til beskatning som innenbygds- (innenbys-)boende i den kommune hvor trekket er inngått men likevel ikke iliknet skatt fordi inntekten ved likningen ikke når opp i skattepliktig høyde, skal tilbakebetaling finne sted straks. Bestemmelsen i annet ledds siste punktum om adgang til overføring får dog tilsvarende anvendelse.

§ 7. Av beløp inngått ved forhåndstrekk dekkes skatt som blir påført skattyteren ved likningen for vedkommende skatteår, så langt beløpet rekker. Av beløp som er trukket inn før skatteårets begynnelse (1 juli), og som ikke er blitt brukt til dekning av eldre skatter, jfr. § 4, annet ledds annet punktum, godskrives skattyteren ved oppgjøret en rabatt som svarer til 3 % av det trukne beløp. Av beløp som er trukket inn før 1 juli 1944, godskrives dog rabatt med 4 %. I tilfelle hvor det trukne beløp med tillegg av den rabatt som skal godskrives skattyteren ved oppgjøret, ikke utgjør et helt kronebeløp kan rabatten forhøyes eller nedsettes slik at totalbeløpet blir avrundet til nærmeste antall hele kroner.

Rabattberegning av beløp som overføres til dekning av neste års skatt, jfr. § 6, annet ledds siste punktum, § 6, siste

ledds siste punktum, og denne paragrafs siste ledd utstår 23 desbr. inntil oppgjør for dette år finner sted.

Er det trukne beløp med tillegg av den rabatt som skal godskrives skattyteren, større enn de utliknete skatter, kan av det overskytende beløp den del som måtte være trukket inn etter utløpet av vedkommende inntektsår overføres til dekning av skatter som kan ventes utliknet på grunnlag av lønnen i det løpende inntektsår. Viser det seg ved oppgjør med skattyteren at det i et inntektsår er trukket mer enn det trenges til dekning av utliknete skatter, blir det overskytende å betale tilbake til skattyteren.

§ 8. Krav mot en kommune eller mot et skattetrekk-kontor (særskilt skatteoppkrever) om utbetaling eller tilbakebetaling av beløp som er inngått ved forhåndstrekk, bortfaller etter 3 år regnet fra utgangen av det skatteår trekket gjelder.

§ 9. Er for en skattepliktig innfordringen av statskatt og kommuneskatt samt alderstrygdavgift og krigspensjone-ringsavgift påbegynt ved forhåndstrekk, tilligger det kommunens skatteoppkrever i tilfelle å utferdige pålegg om ordinært trekk av det som måtte stå til rest på de samme skatter, når disse ikke i sin helhet blir dekket av de forhåndstrukne beløp. Fordelingen mellom stat og kommune av beløp som går inn i henhold til et slikt trekkpålegg, skjer i samme forhold som fordelingen av forhåndstrukne beløp; jfr. § 5, tredje ledd. Beløp som er gått inn i henhold til slikt trekkpålegg, holder kommunens skatteoppkrever i særskilt kasse inntil fordeling finner sted.

Innen 1 september i det budsjettår skatten er utliknet for sender kommunens skatteoppkrever til statens skatteoppkre-ver en fortegnelse over de skattytere overfor hvem innfor-dringen er påbegynt ved forhåndstrekk.

§ 10. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1944.

Oslo 23 desember 1943.

P r y t z.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.